

Jeden ze dvou zdravotníků, kteří Leviho ošetřovali, vešel do kuchyně a promluvil s policistou. „Životní funkce oběti jsou stabilizované, ale odmítá léčbu. Takže mu dáme podepsat formulář o odmítnutí nezbytné lékařské péče, a můžeme vyrazit.“

Policista zavřel zápisník a podíval se na mě. „Omluvte mě na chvíli.“

Zatímco záchranáři balili transportní lůžko a veškeré vybavení, policista mluvil s Levim. Ztišil hlas, ale i tak jsem napjatě poslouchala.

„Jste si jistý, že nechcete vznést obvinění, pane Millere?“

Levi se na mě podíval. Jeho pohled byl ledový, ale zavrtěl hlavou.

„Dobrá tedy. Musíme sepsat zprávu, zapíšeme to jako domácí nehodu.“

O patnáct minut později vyšel ze dveří poslední ze zasahujících. Záchranáři i policie dorazili právě ve chvíli, kdy se Levi probral, a okamžitě se pustili do ošetřování. Pak nás policisté oddělili, takže jsem neměla šanci se omluvit.

„Levi, moc mě to mrzí. Ale proč jsi mě vlastně sledoval? Strašně jsi mě vyděsil.“

„Víš, je docela těžký se nedívat, když ti doma twerkuje nahá ženská. Netušil jsem, že jsi to ty.“

Založila jsem si ruce na prsou. „Je to *náš* dům. A taky jsem nevěděla, že jsi to ty. Vypadáš úplně jinak, než jak si tě pamatuju. Máš delší vlasy a nikdy jsem tě neviděla s plnovousem.“ Podívala jsem se na ránu na jeho hlavě a ušklíbla se. „Měl ses nechat ošetřit, pořád ti to krvácí.“

„Řezné rány na hlavě hodně krvácejí. Je to v pohodě.“

„Prosím, zajdi si alespoň k doktoru Matthewsovi.“

„Co tady děláš?“

„Přestěhovala jsem se zpátky sem.“

„Cože? Proč?“

Kladla jsem si stejnou otázku. „Protože je to dobré místo pro mého syna.“

Prohlédl si mě od hlavy k patě. „Proč jsi tak špinavá?“

„No, vyklízela jsem půdu. Skončila jsem chvíli předtím, než jsi přišel.“

„A z jakého důvodu jsi to dělala?“

Svraštila jsem obočí. Měl spoustu otázek a některé z nich se zdály být docela logické. „No... protože to tam vypadalo děsně.“

„Stavbařům je jedno, jestli je půda vyklizená, nebo ne. Stejně se to tu celé zbourá.“

„Co se zbourá?“

„Tenhle penzion.“

„Cože? O čem to mluvíš?“

Tentokrát to byl Levi, kdo se zatvářil zmateně a svraštil čelo. „Copak jsi tu nabídku nedostala?“

„Jakou nabídku?“

„Firma Franklin Construction nám nabídla více než dvojnásobek hodnoty nemovitosti. Právník mi tvrdil, že ti ji poslal. Předpokládal jsem, že je to hotová věc.“

Zavrtěla jsem hlavou. „Já tenhle dům neprodám.“

Levi si dal ruce v bok. „Tak to máme problém. Protože já se ho chci zbavit.“